

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Marie Matoušková Martinus, specjalny urzędnik sądowy nadzorujący postępowanie spadkowe

Druga strona postępowania: Misha Martinus i Elisabeth Jekaterina Martinus, reprezentowani przez kuratora, Davida Sedláka; Beno Jeriël Eljada Martinus

Pytanie prejudycjalne

Jeżeli umowa dotycząca spadku zostaje zawarta w imieniu małoletnich przez ich kuratora, i dla swojej ważności wymaga ona zgody sądu, to czy to działanie sądu stanowi środek w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b), czy też w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. f) z dnia 27 listopada 2003 r. rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 25 sierpnia 2014 r. – PST CLC a.s. przeciwko Generální ředitelství cel

(Sprawa C-405/14)

(2014/C 431/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PST CLC a.s.

Strona pozwana: Generální ředitelství cel

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 384/2004⁽¹⁾ z dnia 1 marca 2004 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej było ważne w okresie jego obowiązywania od dnia 22 marca 2004 r. do dnia 22 marca 2009 r. w zakresie pkt 2 załącznika do tego rozporządzenia, który stanowił, że produkty składające się z rozpraszacza ciepła „heat sink” i wentylatora są objęte podpozycją CN 8414 59 30, i czy znajdowało ono zatem zastosowanie w niniejszej sprawie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004 L 64, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polska) w dniu 27 sierpnia 2014 r. – Wrocław – Miasto na prawach powiatu przeciwko Ministrowi Infrastruktury i Rozwoju

(Sprawa C-406/14)

(2014/C 431/18)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wrocław – Miasto na prawach powiatu

Strona pozwana: Minister Infrastruktury i Rozwoju

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 25 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾ dopuszczalne jest określenie przez Zamawiającego w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia, że Wykonawca zobowiązany jest wykonać własnymi siłami minimum 25 % robót objętych zamówieniem?
- 2) W razie odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy skutkiem zastosowania wymogu opisanego w pytaniu pierwszym w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jest takie naruszenie przepisów prawa Unii Europejskiej, które uzasadnia konieczność dokonania korekty finansowej w trybie art. 98 rozporządzenia Rady (WE) z dnia 11 lipca 2006 r., nr 1083/2006/WE ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 06 Tom 007 P. 132 – 262

⁽²⁾ Dz.U. L 210, s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Włochy) w dniu 3 września 2014 r. – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA przeciwko Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

(Sprawa C-416/14)

(2014/C 431/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA

Strona pozwana: Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno,

Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, w odniesieniu do urzędzeń końcowych naziemnych usług radiowej łączności przenośnej, są zgodne z prawem wspólnotowym (dyrektywą 1999/5 ⁽¹⁾ oraz dyrektywami 2002/19 ⁽²⁾, 2002/20 ⁽³⁾, 2002/21 ⁽⁴⁾, 2002/22 ⁽⁵⁾) następujące przepisy krajowe:

— art. 2 ust. 4 D.L. [(decreto legge) dekretu z mocą ustawy] 4/2014, zastąpionego następnie ustawą 50/2014;

— art. 160 D. Lgs. [(decreto legislativo) dekretu ustawodawczego] 259/2003;

— art. 21 taryfikatora załączonego do D.P.R. [(Decreto del Presidente della Repubblica) dekretu prezydenta republiki] 641/1972;

które, zrównując urządzenia końcowe ze stacjami radioelektrycznymi, przewidują po stronie użytkownika obowiązek uzyskania ogólnego zezwolenia oraz odpowiedniej licencji na stację radioelektryczną jako przesłankę nałożenia opłaty.